

مقدمه

اختلال وسوساتی-بی اختیاری، با افکار وسوساتی، یا رفتار وسوساتی یا هر دو مشخص می‌شود. افکار وسوساتی، شامل افکار، تمایلات یا تصورات مکرر و پایدار و شک‌های بی‌معنی هستند که به شکل مزاحم و ناخواسته تجربه می‌شوند. شخص آنها را تنفرانگیز، هجوم‌آور، غیرقابل کنترل، محرك احساس گناه و حتی پایدار می‌داند (آبرامویتز، ۲۰۱۴). در حالی که وسوساتی‌های عملی (بی‌اختیاری‌ها)، رفتارها یا فعالیت‌های ذهنی تکراری هستند که فرد احساس می‌کند باید آنها را در پاسخ به یک فکر وسوساتی یا بر طبق تشریفاتی که باید به طور سفت و سخت اجرا شوند، انجام دهد (انجمان روانپزشکی آمریکا، ۲۰۱۳).

میزان شیوع مادام‌العمر OCD، در جمعیت عمومی حدود دو تا سه درصد است. طبق تخمین برخی پژوهشگران، این اختلال در ده درصد از بیماران سرپایی مطب‌ها و درمانگاه‌های روانپزشکی یافت می‌شود. با توجه به ارقام مذکور، OCD چهارمین بیماری روانپزشکی، بعد از فوبیا، اختلالات مرتبط با مواد و افسردگی اساسی است (سادوک و سادوک (Sadock B. J & Sadock V. A)، ۱۳۹۳، ص ۲۶۷؛ گرانت (Grant J. E)، ۲۰۱۴). طبق بررسی‌های فراگیر شناختی انجام شده در اروپا، آسیا و آفریقا، ثابت شده که این ارقام در تمام حوزه‌های فرهنگی یکسان است. شباهت قابل توجهی در فرهنگ‌ها از نظر توزیع جنسیتی، سن، شروع و همزمانی اختلالات با OCD وجود دارد (سادوک و سادوک، ۱۳۹۳، ص ۲۶۷).

OCD در سراسر جهان، دارای ساختار نشانه‌ای مشابهی است. با این حال، در ابراز نشانه‌ها، توع منطقه‌ای وجود دارد. عوامل فرهنگی ممکن است محتوای وسوسات را شکل دهند (انجمان روانپزشکی آمریکا، ۲۰۱۳). در فرهنگ‌هایی که در نظام‌های تعلیم و تربیتی آنها، اعتقادات مذهبی غالب می‌باشد، ممکن است عضو غالب محتوای OCD را مذهب تشکیل دهد (ویل و ویلسون، ۱۳۸۵، ص ۳۴). در ایران نیز پژوهشگران گزارش داده‌اند که افکار وسوساتی، یا مناسک بی‌اختیاری، رنگ و بوی دینی دارند (فتی، ۱۳۷۶؛ دادر و همکاران، ۱۳۸۰؛ رمضانی فرانی و دادر، ۱۳۸۴).

در حال حاضر، مهم‌ترین رویکردهای درمانی OCD، درمان زیستی، رفتاری و شناختی-رفتاری است (کرینگ و همکاران، ۲۰۱۲، ص ۲۱۲). مهم‌ترین درمانی که نظریه زیستی مطرح می‌کند، دارودارمانی است. داروها در ۶۰ درصد، موارد علائم را کاهش می‌دهند، اما پس از قطع دارو، اغلب بیماری عود می‌کند (دوراند و همکاران، ۲۰۱۳، ص ۱۵۵). مهم‌ترین رویکرد رفتار درمانگری، روش

بررسی اثربخشی درمان شناختی-رفتاری مبتنی بر پیش‌فرضهای خداپنداres، خودپنداres و آخرت‌پنداres بر شدت اختلال وسوسات-بی‌اختیاری: مطالعه موردی

hansari@rihu.ac.ir

حسن انصاری / دانشجوی دکتری روان‌شناسی پژوهشگاه حوزه و دانشگاه مسعود جان‌بزرگی / دانشیار گروه روان‌شناسی پژوهشگاه حوزه و دانشگاه دریافت: ۱۳۹۵/۳/۵ - پذیرش: ۱۳۹۵/۷/۸

چکیده

هدف این پژوهش، معرفی الگوی درمانی شناختی-رفتاری مبتنی بر پیش‌فرضهای مذهبی اصلاح خداپنداres، خودپنداres به عنوان مقدمه و زمینه مهم اصلاح خداپنداres و آخرت‌پنداres و بررسی اثربخشی آن در کاهش شدت اختلال وسوسات-بی‌اختیاری بود. در یک طرح تک‌موردی، فرایند درمان بر دو مراجع مرد انجام شد. مراجعان، با مقیاس وسوسات-بی‌اختیاری بیل‌براون به عنوان متغیر وابسته، در چهار مرحله پیش از درمان (خط پایه)، جلسه دهم، جلسه آخر (جلسه بیستم) و سه ماه پس از درمان (پیگیری) سنجیده شدند. در مقیاس بیل‌براون، نمره مراجع اول از ۲۷ در مرحله پیش از درمان به ۱۸ و مراجع دوم از ۱۸ به صفر در مرحله پس‌آزمون و پیگیری کاهش نشان دادند. بنابراین، درمان شناختی-رفتاری مبتنی بر پیش‌فرضهای مذهبی خداپنداres، خودپنداres و آخرت‌پنداres در کاهش شدت اختلال وسوسات-بی‌اختیاری مؤثر است.

کلیدواژه‌ها: اختلال وسوسات، بی‌اختیاری، درمان شناختی رفتاری مذهبی، خداپنداres، آخرت‌پنداres.

منفی (یائو (Yao) و همکاران، ۱۹۹۷، یوسفی و همکاران، ۱۳۸۷؛ ویل و ویلسون، ۱۳۸۵، ص ۲۲۴؛ ویلهلم و استکتی، ۱۳۹۲، ص ۳۱۷؛ آردن و دالکورسو (Dal Corso)، ۱۳۹۴، ص ۷۸). در رابطه با خداپنداشت غلط در OCD، می‌توان به تحقیقات زیر اشاره کرد: حدادی کوهسار و غباری بناب (۱۳۹۱)، نشان دادند میزان یا شدت وسوس - بی اختیاری دانشجویان را به طور کلی می‌توان از نوع تصور آنان از خدا پیش‌بینی کرد. دانشجویانی که تصور پذیرنده و مثبتی از خدا داشتند، از وسوس - بی اختیاری کمتر و دانشجویان با تصور منفی از خدا، از وسوس بیشتری برخوردار بودند. شاپ-جانکر و همکاران (۲۰۰۲) و فلاٹلی و همکاران (۲۰۱۰)، در پژوهش‌هایی خود به این نتیجه رسیدند که بین تصور فرد از خدا با افکار وسوسی همبستگی معناداری وجود دارد (حدادی کوهسار و غباری بناب، ۱۳۹۱).

در رابطه با خودپندازه غلط در مبتلایان به OCD، یافته‌ها نشان می‌دهد که در مبتلایان به وسوس - بی اختیاری، نسبت به جامعه نرمال، احساس کهتری بالاتر (یوسفی و همکاران، ۱۳۸۷) و تصور منفی تر از خود (همان) وجود دارد. ویل و ویلسون بیان می‌کنند که در بسیاری از افراد مبتلا به OCD، پایین بودن عزت نفس، از همان دوران جوانی زندگی آنها را تحت الشاعع قرارداده است. آنها احساس می‌کنند که در دنیا، تنها می‌مانند و خودشان را بی‌ارزش و ناکارآمد می‌دانند و تصور می‌کنند به هیچ وجه دوست داشتنی نیستند (ویل و ویلسون، ۱۳۸۵، ص ۲۲۴).

در رابطه با آخرت، پنداهه غلط و احساس گناه افراطی در مبتلایان به OCD، می‌توان به تحقیقات زیر اشاره کرد: ویلهلم و استکتی بیان می‌کنند که یکی از نشانه‌های رایج در مبتلایان به OCD، نوعی احساس مبالغه‌آمیز مسئولیت‌پذیری است که احتمالاً در بیشتر این بیماران، به عنوان یک باور در دسرساز ظاهر می‌شود؛ باوری که با احساس گناه قوی همراه است (ویلهلم و استکتی، ۱۳۹۲، ص ۲۵۵). رایج‌ترین ترس‌های افراد مبتلا به OCD، ترس از اشتباه کردن، ترس از آسیب‌زدن به دیگران یا ناتوانی در محافظت از دیگران است. رایج‌ترین تفسیرهای این گونه ترس‌ها، شامل موارد ذیل است: ۱. من مقصرم (خودم را ملامت می‌کنم)؛ ۲. من باید به جهنم بروم؛ ۳. خداوند مرا تبیه خواهد کرد؛ ۴. دیگران مرا طرد خواهند کرد. یافته‌ها نشان می‌دهد که هر چقدر شدت OCD بیشتر باشد، به همان نسبت وابستگی آن به مذهب و احساس گناه بیشتر است (ویل و ویلسون، ۱۳۸۵، ص ۳۴). شاپیرو و استوارت (۲۰۱۱)، چهارده تحقیق را در رابطه با احساس گناه مرضی و OCD بررسی کردند. محتوی این مقالات، به طور قاطع نشان داد که احساس گناه مرضی، نقش قابل توجه و معناداری در OCD و

مواجهه و جلوگیری از پاسخ (ERP) است (همان). اما روش مواجهه و جلوگیری از پاسخ، در مورد وسوس جنسی، مذهبی و بیمارانی که معتقدند: نگرانی‌های وسوسی آنها منطقی است، مناسب نیست. حدود ۲۵ درصد افراد وسوسی از مواجهه با موقعیت اضطرابزا سر باز می‌زنند (استکتی، پیگت، ۱۳۸۹، ص ۱۵). در درمان شناختی - رفتاری (CBT)، فرد پیش از مواجهه با رفتارهای وسوسی، با باورهای وسوسی و سوء‌تعییر افکار ناخواسته‌اش آشنا می‌شود و اعتبار آنها را از اینکه باید به آنها عمل کند و نسبت به آنها مسئولیت دارد، به چالش می‌کشد. با این کار، تمایل شخص وسوسی برای عمل به افکار وسوسی و سختی مواجهه با موقعیت‌های وسوسی برای وی کمتر می‌شود. احتمالاً از تکنیک رفتاری سود بیشتری می‌برد (کامر (J. R. Comer)، ۲۰۱۵، ص ۱۶۷).

شواهدی وجود دارد که CBT، معمول برای بیماران با وسوس مذهبی تأثیر کمی دارد (وره‌اگن (J. P. Verhagen) و همکاران، ۲۰۱۰). مهم‌ترین خلاصه CBT، تأکید بر نسی نگری و بی‌توجهی به ملاک‌های ارزشی افکار، بی‌توجهی به عوامل انگیزشی در تشکیل شناخت‌ها و نظام ارزشی در جهت‌دهی به شناخت‌هاست. بی‌توجهی به عوامل معنوی، به عنوان عنصری اساسی در سلامت و آسیب روان‌شناختی، مشکل عمدۀ درمانگری‌های شناختی - رفتاری است. به عبارت دیگر، ایمان به خدا در نظریه شناختی - رفتاری جایگاهی ندارد (ر.ک: جان‌بزرگی و غروی‌راد، ۱۳۹۴).

در مدل درمان شناختی - رفتاری OCD، معمولاً این نگرانی و ترس برای افراد وجود دارد که واکنش‌های فرد، می‌تواند به خسارت و آسیب به خود یا دیگران منجر شود. بنابراین، فرد برای کاهش این نگرانی‌ها به رفتارهای وسوسی متولّ می‌شود. اما در این نظریه، معنا و جهت‌گیری فرهنگی - مذهبی خسارت و آسیب مورد توجه قرار نگرفته است (وره‌اگن و همکاران، ۲۰۱۰). تحقیقات تجربی در زمینه تأثیرات عوامل فرهنگی - مذهبی، نشان می‌دهند که نظام اعتقادی - ارزشی ناکارآمد، از طریق مقابله‌های مذهبی منفی (آگوراستوس (Agorastos) و همکاران، ۲۰۱۲)، ممکن است به سوء‌تعییرها یا نگرش‌های نادرستی در افراد مبتلا به OCD منجر شود. سوء‌تعییرها عبارتند از: خداپنداشت غلط (حدادی کوهسار و غباری بناب، ۱۳۹۱؛ هایمن و پدریک (Hyman B. M & Pedrick C)، ۱۳۹۲، ص ۲۲۶؛ سیلتون (Silton N. R) و همکاران، ۲۰۱۳)، نگاه افراطی به عذاب اخروی و احساس گناه مرضی (ویلهلم و استکتی (G)، ۱۳۹۲، ۱۳۹۲، ۱۳۹۲؛ هایمن و پدریک، ۱۳۹۲، ص ۲۲۶؛ شاپیرو و استوارت (Shapiro L. J, Stewart S. E)، ۱۳۹۲، ۱۳۹۲؛ هایمن و پدریک، ۲۰۱۱)، عدم هشیاری واقعی به اهداف معنوی / مذهبی (هاوپرت و سیو، ۲۰۱۰) و خودپندازه

این سؤال پاسخ داده شود که تأثیر درمان شناختی-رفتاری با رویکرد اسلامی (اصلاح خدابنده، آخرت‌بنده و خودبنده)، در کاهش شدت OCD چگونه است؟

روش پژوهش

این پژوهش، با بهره‌گیری از طرح تجربی تک موردی انجام شد. از میان مراجعه‌کنندگان به یک مرکز مشاوره در شهر قم، دو نفر مبتلا به اختلال وسوسی-بی‌اختیاری، بر اساس مصاحبه بالینی، ملاک‌های DSM-5، و تست YBOCS است. مبتلا نبودن به افسردگی و اضطراب شدید، اختلال‌های شخصیتی شدید، دوقطبی و روان‌پریشی به عنوان معیارهای کترل در نظر گرفته شدند. برای گردآوری اطلاعات، در مورد متغیر وابسته از پرسش‌نامه YBOCS استفاده شد. این مقیاس، در سال ۱۹۸۹ توسط گودمن و همکاران تهیه و تدوین شده است. بیل‌براؤن، وسوسه‌ها و بی‌اختیاری‌ها را جداگانه بررسی می‌کند و شامل بیش از ۵۰ وسوسه و بی‌اختیاری شایع، از جمله افکار وسوسی، نظام و ترتیب و جمع‌کردن و انبار کردن می‌باشد. پرسش‌نامه بیل‌براؤن دو بخش دارد: یکی سیاهه نشانه و دیگری مقیاس شدت. سیاهه، نشانه خردمندی‌مقیاس‌ها را نشان می‌دهد و در مقیاس لیکرت پنج درجه‌ای و به صورت خودگزارشی پاسخ داده می‌شود. مقیاس شدت، شدت وسوسه‌ها و اجبارها را در مقیاس لیکرت، پنج درجه‌ای در پنج بعد فراوانی، تداخل در کارکردها، آشفتگی ذهنی، میزان مقاومت و کترل نشانه‌ها ارزیابی می‌کند. راجزی اصفهانی و همکاران (۱۳۹۰)، ثبات درونی دو بخش سیاهه نشانه (SC) و مقیاس شدت (SS) را به ترتیب ۰/۹۷ و ۰/۹۵، اعتبار دونیمه‌سازی برای SC و SS را به ترتیب ۰/۹۳ و ۰/۸۹ و اعتبار بازآزمایی را ۰/۹۹ به دست آورده‌اند.

مراجعان با مقیاس وسوسه بیل‌براؤن، به عنوان متغیر وابسته، در مرحله پیش از درمان (خط پایه)، جلسه دهم، جلسه آخر (جلسه بیستم) و سه ماه پس از درمان (پیگیری) سنجیده شدند. مراجع اول؛ مرد، ۲۹ ساله و دارای تحصیلات حوزوی که از حدود ۵ سال پیش به بیماری وسوسه-بی‌اختیاری مبتلا شده بود. اما از ۲ سال پیش، پس از انجام اعمال حج، بیماریش شدت پیدا کرده بود. در تست بیل‌براؤن، وسوسه‌دارای وسوسه‌های فکری آسیب، الودگی، مذهبی، احتکار، متفرقه و جسمی و وسوسه‌های عملی شستشو، وارسی و متفرقه بود. مراجع دوم؛ مرد، ۳۱ ساله، معلم و دارای مدرک

علام آن دارد. بنابراین، توجه به این عامل تأثیرگذار بر OCD، نتایج درمانی را بهبود و میزان عود این بیماری مزمن عودکننده و ناتوان‌کننده را کاهش می‌دهد.

الاتونژری (Olatunji B. O) و همکاران (۲۰۰۷)، در تحقیقی رابطه بین احساس گناه مرضی را با نشانه‌های OCD بررسی کردند. نتایج تحقیق نشان داد که تمام مقیاس‌های پرسش‌نامه وسوسه مذهبی-اخلاقی، که شامل دو حوزه ترس مرضی از خدا و گناه است، با نشانه‌های OCD (شامل حوزه‌های شستشو، وارسی، شک و تردید، افکار وسوسی، خوش‌سازی ذهنی، نظام و انباشت) همبستگی قوی دارند. کاویانی و همکاران (۲۰۱۵) نیز در تحقیقی، رابطه بین احساس گناه مرضی را با نشانه‌های OCD و سبک‌های شناختی مرتبط با آن، در یک نمونه ۸۰ نفری از مبتلایان به OCD در ایران بررسی کردند. نتایج پژوهش نشان داد که احساس گناه مرضی، با نمره کل نشانه‌های OCD رابطه‌ای معنادار دارد. این پژوهشگران، یافته خود را همسو با نتایج تحقیقات ناسون و همکاران (۲۰۰۶)، آبرامویتز و همکاران (۲۰۰۲)، ویزیگ (۲۰۰۵)، وارشسکی (Warshowsky A) (۲۰۰۶)، الاتونژری و همکاران (۲۰۰۷)، /ینزوزو (Inozu M) و همکاران (۲۰۱۲) یافته‌اند. این پژوهشگران بیان کردند که این ارتباط معنادار نشان می‌دهد وسوسه مذهبی-اخلاقی، که اساساً همان احساس گناه مرضی در مورد موضوعات مذهبی و اخلاقی است، فراتر از باورهای مرتبط با فرهنگ است و احتمالاً با آسیب‌شناسی OCD ارتباط دارد.

در پژوهش‌های مختلف، اثربخشی استفاده از روش‌های فرهنگی-دینی، در درمان وسوسه-بی‌اختیاری گزارش شده است. خلاً تحقیقات مذکور این است که: الف. با وجود اینکه ادبیات پژوهشی نشان می‌دهد که معناده‌ی مذهبی-اخلاقی (احساس گناه مرضی)، با تمام خردمندی‌مقیاس‌های OCD همبستگی دارد، اما در عمل مداخله‌های مذهبی فقط به خردمندی‌مقیاس وسوسه مذهبی (آکوچکیان و همکاران، ۱۳۸۹؛ آبرامویتز، ۲۰۰۱، ۲۰۰۴) و یا نظافت و شستشو (ناروئی نصرتی و منصور، ۱۳۸۸) در فرهنگ دینی پرداخته‌اند و برای همه نشانه‌های OCD اجرا نشده‌اند. ب. مداخلات درمانی با رویکرد دینی برای درمان وسوسه-بی‌اختیاری انجام شده (بیان‌زاده و همکاران، ۱۳۸۳؛ رمضانی فرانی و دادر، ۱۳۸۴؛ جان‌بزرگی و راجزی اصفهانی، ۱۳۹۰؛ میکائیلی و همکاران، ۱۳۹۰؛ اسلام و همکاران، ۲۰۱۵)، اما برغم وجود تحقیقات تجربی در مورد نشأت گرفتن احساس گناه افراطی مبتلایان به OCD، از خودبنده، خدابنده و آخرت‌بنده نادرست، به اصلاح این حوزه‌ها به طور منسجم پرداخته نشده است. در این تحقیق، تلاش شده است تا اثربخشی درمان شناختی-رفتاری، مبتنی بر پیشفرضهای مذهبی اصلاح خدابنده، آخرت‌بنده و خودبنده بر روی دو بیمار مبتلا به OCD بررسی گردد و به

۲. سبقت گرفتن رحمت (انعام: ۵۴؛ زمر: ۵۳؛ حجر: ۵۶؛ دعای جوشن کبیر) و حفاظت الهی (شوری: ۶؛ انفطار: ۱۰) بر غضبیش؛

ب. پیشفرض مربوط به اصلاح آخرت‌پنداres عاقبت‌اندیشی صحیح (بقره: ۲۲۵؛ شوری: ۳۴؛ آمدی، ۱۳۶، ح ۱۰۸۶ و ۱۰۹۱۵ و ۱۰۸۵۸)؛

ج. پیشفرضهای مربوط به اصلاح خودبنده شامل: ۱. قضاوت بر اساس علم و عدم تعیت از حدس و گمان (اسراء: ۳۶؛ انعام: ۱۴۸؛ نجم: ۲۳)؛ ۲. الگوگری از حضرت رسول^{*} و معصومین^{**} (ولایت) (احزاب: ۲۱؛ انبیاء: ۷؛ نساء: ۵۹؛ نهج‌البلاغه، ص ۴۳)؛ ۳. توجه به کرامت و استعدادهای وجودی انسان (تین: ۴؛ حجر: ۲۹؛ اسراء: ۷۰؛ بقره: ۲۹، ۳۰ و ۳۴؛ صدرالمتألهین، ۱۳۶، ج ۳، ص ۶۶)؛ ۴. اصلاح سبک زندگی، با استناد به منابع دینی (خواب: نبا: ۹؛ تغذیه: عبس: ۲۴؛ نحل: ۱۹؛ تحرک: بقره: ۲۴۷؛ کفعی، ۱۴۲۳ق، دعای ابوحمزه ثمالی و کمیل).

فن مربوط به پیشفرضهای اصلاح خدابنده عبارت است از: بررسی، تحلیل و اصلاح خدابنده فرد، شامل خدای سریع العقاب، غصب‌کننده، سخت‌گیر و رهاکننده در خطرات و فن مربوط به پیشفرض آخرت‌شناسی، اصلاح ارتباط بین فکرهای مراحم و سوسای با احساس گناه مرضی است. فنون مربوط به پیشفرضهای دینی اصلاح خودبنده، به ترتیب عبارتند از: الف. بررسی ملاک‌های فکر صحیح، منظر مذهب و پذیرش وسوسای و بخشش خود؛ ب. ایفای نقش معصوم در تفسیر فکر مراحم و سوسای؛ ج. بررسی، تحلیل و اصلاح روان‌بنه‌های منفی مربوط به خود (من دوست داشتنی نیستم، من درمانده هستم، من آسیب‌پذیر هستم، من بد/شیطان/رذل هستم، من کترل‌ناپذیر/دیوانه هستم، من شکست خورده هستم، من ضعیف هستم و...)، با استناد به گزاره‌های دینی؛ د. اصلاح سبک زندگی شامل اصلاح خواب، تغذیه و تحرک.

برنامه درمان طی ۲۰ جلسه یک ساعته صورت گرفت. خلاصه جلسات درمانی به شرح ذیل است: جلسه اول: ۱. آشنایی با تعریف وسوسای و نشانه‌های آن (نشانه‌های رفتاری و ذهنی)؛ ۲. آشنایی با علل وسوسای (زیستی، رفتاری و شناختی)؛ ۳. آشنایی با پیشفرضهای مذهبی مرتبط با وسوسای (پیشفرضهای خداشناسی، انسان‌شناسی و آخرت‌شناسی) و تحقیقات تجربی مؤید آنها؛ ۴. آشنایی با طرح درمان شناختی-رفتاری، با رویکرد مذهبی؛ ۵. بررسی سود و زیان درمان وسوسای، با توجه به نتایج مذهبی/معنوی؛ ۶. تکلیف خانگی: نوشتن سودهای معنوی/مذهبی درمان وسوسای.

لیسانس، که از حدود ۳ سال پیش به وسوس مبتلا شده بود و دارای وسوسه‌های فکری آسیب، آلودگی، احتکار، مذهبی، تقارن، وسوس جسمی، متفرقه و وسوسه‌های عملی شستشو، وارسی، آداب تکرار، احتکار و متفرقه بود.

برای تهیه بسته مذهبی، ابتدا موضوع (معناده‌های نادرست مذهبی - اخلاقی افراد مبتلا به OCD) از تحقیقات تجربی به دست آمد و سپس راه حل آنها از منابع دینی استخراج شد. هفت پیشفرض، به عنوان راه حل‌های مذهبی برای بسته درمانی مذهبی OCD از آیات و روایات به دست آمد. فنون مربوط به پیشفرضها، از مدل درمان چندبعدی معنوی (ر.ک: جان‌بزرگی و غروری‌راد، ۱۳۹۴)، که مبانی نظری روان‌درمانگری اسلام‌محور را در چهار حوزه ادراکی خداشناسی، هستی‌شناسی، انسان‌شناسی و آخرت‌شناسی خلاصه می‌کند، وام گرفته شد. در مدل درمان چندبعدی، معنوی فرض بر این است که غیرفعال شدن بعد معنوی موجب ارزیابی‌های نادرست از موقعیت‌ها، خود و جهان شده، زمینه آسیب‌پذیری را برای انسان فراهم می‌کند. درمان چندبعدی معنوی، اساس معنویت را در انسان، توجه به مبدأ و معاد می‌داند. توجه به مبدأ ادراک شده (توحید)، نوعی معناده‌ی به پدیدایی انسان است و توجه به غایت ادراک شده (معد)، هدفمندی اعمال را فعال می‌کند (همان).

پس از انجام مراحل فوق، هفت پیشفرض دینی و فنون مربوط، در دو بخش مورد ارزیابی قرار گرفتند. در بخش اول، روایی محتوی (مذهبی) الگوی درمانی، توسط پنج کارشناس مذهبی ارزیابی شد. در این ارزیابی، تناسب پیشفرضهای مذهبی با مفاهیم خداشناسی، انسان‌شناسی و آخرت‌شناسی و نیز تناسب فنون تنظیم شده، با پیشفرضهای مذکور مورد بررسی قرار گرفت. در بخش دوم، تناسب و اثربخشی فنون مذهبی نسبت به مراحل درمان وسوسای، توسط پنج کارشناس مذهبی روان‌درمانگر مورد ارزیابی قرار گرفت. در هر دو بخش، موارد اصلاحی در الگوی درمان مذهبی اعمال گردید. متوسط R اسپیرمن، برای روایی محتوی کارشناسان مذهبی، ۰/۹۸ و متوسط R اسپیرمن، برای کارشناسان روان‌درمانی ۰/۹۷، محاسبه شد؛ یعنی رابطه و همخوانی بین کارشناسان معنادار و برداشت از محتوی یکسان است و بسته درمانی از محتوی تقریباً ثابت تبعیت می‌کند.

پیشفرضهای بسته درمانی شناختی-رفتاری، با رویکرد دینی عبارتند از: الف. پیشفرضهای مربوط به اصلاح خدابنده شامل: ۱. فطرت الهی و وابستگی وجودی انسان به خداوند سميع و عليم (روم: ۳۰؛ بقره: ۱۸۶؛ حديث: ۶۰؛ غافر: ۴؛ اعراف: ۲۰۰)؛

مقصوم و احساس گناه می‌کنم؛ ۲. خطاهای اهمیت دادن به افکار و نیاز به کنترل افکار: اگر افکار و سواسی گناه‌آلد را کنترل نکنم، به جهنم می‌روم. خطای کامل‌گرایی و خطای نیاز به قطعیت و عدم تحمل ابهام: برای فرد اشتباها تی هر چند کوچک، پیامدهای جدی و بدی در پی خواهد داشت. بنابراین، در تعبیر و تفسیر فکر مزاحم، با پیامدهای ناگوار و عدم حفاظت الهی (خود در معرض خطر) رویه‌رو می‌شود؛ ۲. تکالیف خانگی مربوط.

جلسه پنجم و ششم: ۱. بررسی ملاک‌های فکر صحیح و غلط از منابع دینی: الف. از راه بررسی شواهد معتبر (له و علیه) برای فکر: از منابع مذهبی بتوانیم دلایل معتبر برای صحت فکر بیاوریم. ب. بررسی واقعیت: بررسی نظر خداوند متعال (شارع مقدس) و سیره معصومین (در حکم). البته در موضوعات نظر عرف و عقلاً معتبر است. ج. تحلیل سود و زیان فکر: غلبه سود بر زیان، به‌طوری‌که فرد را به اهداف مذهبی و معنوی برساند و یا با اهداف مذهبی مغایر نباشد. ۲. تکالیف خانگی مربوط. جلسه هفتم تا سیزدهم: ۱. تهیه سلسله مراتب موقعیت‌های وسوسات عملی (شدت خیلی کم تا خیلی زیاد) بر اساس تست یلبراؤن وسوسات؛ ۲. شروع مواجهه از ضعیفترین وسوسات عملی و جلوگیری از پاسخ رفتاری، همراه با چالش مذهبی / معنوی باورهای وسوسی و تقویت نظام ارادی و عزم و استفاده از فنونی، که پیش‌تر برای اصلاح خطاهای شناختی با توجه به رویکرد مذهبی (اصلاح خودپندازه، خداپندازه و آخرت‌پندازه) معرفی شد. ۳. تکالیف خانگی مربوط.

جلسه چهاردهم تا نوزدهم: ۱. تهیه سلسله مراتب (شدت خیلی کم تا خیلی زیاد) موقعیت‌های ذهنی یا وسوسات‌های فکری بر اساس تست یلبراؤن؛ ۲. شروع به مواجهه از شدت خیلی کم وسوسات ذهنی، با استفاده از تکنیک پاسخ ندادن و قضاوت مذهبی منفی نکردن نسبت به افکار مزاحم وسوساتی. در روش مذهبی، به جای فکر کردن به تمام جزئیات و با بدترین شکل ممکن پیامدها، خود فکر مزاحم وسوساتی را که به ذهن آمده است، تمرین می‌کند که نسبت به آن هیچ تعبیر و تفسیر و قضاوت نداشته باشد (مشاهده ذهن آگاهانه). قضاوت‌هایی مثل: من بدم که این فکر به ذهنم می‌آید، با غضب خداوند رویه‌رو خواهم شد. جهنه‌ی خواهم شد و...، تا به تدریج، با آن فکر مزاحم خوبگیرد و کاهش پیدا کند. همزمان با مواجهه با افکار وسوساتی، در جلسات چهاردهم و پانزدهم به طور خاص روی خودپندازه (من دوست داشتنی نیستم، من درمانده هستم، من شکست خورده هستم، من بد/شیطان/ رذل هستم، من کنترل‌ناپذیر / دیوانه هستم، من شکست خورده هستم، من ضعیف هستم و...)، به عنوان مقدمه مهم اصلاح خداپندازه با استناد به گزاره‌های دینی کار می‌شود. جلسه شانزدهم

جلسه دوم: ۱. پذیرش وسوسات، به عنوان بیماری، نه به عنوان آدم بد، گناه‌کار، فاسق یا... بودن و بخشش خود: اصلاح افکار و بازخوردهای منفی مذهبی (قضاوت منفی، احساس گناه و خودسرزنشگری)، درباره وسوسات و وجود افکار وسوساتی؛ ۲. تقویت اعتماد به نفس با اصلاح سبک زندگی، شامل اصلاح خواب، تغذیه و تحرک با استناد به منابع اسلامی (سبک زندگی از جلسه دوم شروع و در جلسات بعدی ادامه پیدا می‌کند)؛ ۳. تکالیف خانگی مربوط.

جلسه سوم: ۱. آشنایی با چگونگی تقویت افکار مزاحم وسوساتی، با توضیح چرخه معیوب شناختی-رفتاری وسوسات، با توجه به پیش‌فرضهای مذهبی مربوط به خداپندازه، خداپندازه و آخرت‌پندازه و پیاده کردن آن، در قالب چند مثال وسوسات (تمرین عملی)؛ ۲. تکالیف خانگی مربوط. مثال خداپندازه:

موقعیت وسوسات نجاست و پاکی ← نکننے بدلم نجس مانده باشه ← پس بدلم نجسه و جاهای دیگر را نجس می‌کنم یا اعمال عبادیم باطل می‌شود ← پس با عدم انجام تکلیف الهی و به دنبال آن با غضب خدا رویه‌رو خواهم شد ← افزایش اضطراب ← افزایش رفتار وسوساتی (شستشوی مکرر و...) ← تقویت افکار مزاحم وسوساتی.

مثال آخرت‌پندازه غلط و احساس گناه افراطی:

در تعبیر و تفسیر فکر مزاحم در وسوسات‌های جنسی، مذهبی، آسیب، نجاست و پاکی، درستکاری مذهبی (صحبت و بطلان اعمال عبادی مثل وضو، نماز، غسل و...) ← فرد احساس گناه شدید می‌کند و خود را مستوجب عذاب (جهنم) می‌داند ← افزایش اضطراب ← سعی زیاد برای کنترل فکر، اجتناب از فکر یا رفتار ← تقویت افکار مزاحم وسوساتی مربوطه.

مثال خودپندازه غلط (خود در معرض خطر):

در تعبیر و تفسیر موقعیت وارسی، چک کردن، آداب تکرار، شمارش و نظم ← فکر می‌کند نکننے اشتباه کرده‌ام؟ ← اگر اشتباه کرده باشم پس اتفاق بدی برای خودم یا نزدیکانم می‌افتد ← افزایش اضطراب ← چک کردن مکرر، شمارش مکرر و نظم افراطی ← تقویت افکار مزاحم وسوساتی.

جلسه چهارم: ۱. آموزش انواع باورها و خطاهای وسوساتی، در تعبیر و تفسیر فکر مزاحم، با توجه به ضعف در پیش‌فرضهای مذهبی و پیاده کردن آنها در چند مثال وسوسات (تمرین عملی). به عنوان مثال، ۱. خطای مبالغه در تهدید: فرد احتمال یا شدت پیامدهای منفی را بیش برآورد می‌کند. بنابراین، در تعبیر و تفسیر فکر مزاحم، رویه‌رو شدن با غضب الهی را احساس می‌کند. مبالغه در مسؤولیت: من

مراجعان در جلسه اول (مرحله خط پایه)، دارای نمره ۲۷ و ۱۸ در مقیاس ییل برآون بودند. در جلسه دهم، نمره‌ها به ترتیب ۱۸ و ۱۰ و در جلسه بیستم (آخرین جلسه)، شدت وسوسات به نمره ۶ و صفر کاهش یافت. در مرحله پیگیری (سه ماه بعد)، این نمرات تغییری پیدا نکرد (نمودار ۱).

نمودار ۱. شدت نشانگان اختلال وسوسات تا سه ماه پس از مداخله بر پایه نمره پرسشنامه ییل برآون

بحث و نتیجه‌گیری

سؤال پژوهش این بود که تأثیر درمان شناختی-رفتاری، با رویکرد اسلامی (شامل اصلاح خودبنده) با محتوی مذهبی، اصلاح خدابنده و آخرت‌پنداres، در کاهش شدت OCD چگونه است؟
مسئلۀ درمان مذهبی، شدت وسوسات را در هردو مراجع به طور محسوسی کاهش داد. این الگوی درمانی، با اصلاح معناده‌های نادرست مذهبی-اخلاقی (در حیطه خود، خدا و آخرت)، در چرخه وسوساتِ مربوط به تمام خردمهقیاس‌های OCD، موجب کاهش احساس گناه مرضی در هر دو مراجع شد. از این طریق، شدت وسوسات را به طور محسوسی کاهش داد.

این یافته، با تحقیقات بیانزاده و همکاران (۱۳۸۹)، آکوچکیان و همکاران (۱۳۹۰)، جانبزرگی و راجزی اصفهانی (۱۳۹۰)، میکائیلی و همکاران (۱۳۹۰)، اسلام و همکاران (۲۰۱۵)، کاویانی و همکاران (۲۰۱۵)، شاپیرو و استوارت (۲۰۱۱)، همسو و با تحقیقات آبرامویتز (۲۰۰۱ و ۲۰۱۴) ناهرمسو است. آبرامویتز (۲۰۰۱ و ۲۰۱۴) CBT مذهبی را فقط در خردمهقیاس وسوسات مذهبی-اخلاقی مؤثر می‌داند. اصلاح شناخت، نسبت به مبدأ یا خدابنده و معاد یا آخرت‌پنداres، موضوعی است که درمان شناختی

و هفدهم، به طورتفصیلی به بررسی، تحلیل و اصلاح خدابنده فرد (خدای سریع العقاب، غضب‌کننده، طردکننده، رهاکننده در خطرات ...) و جلسه هجدهم و نوزدهم، به اصلاح آخرت‌پنداres و ارتباط بین فکرهای مزاحم وسوسی، با احساس گناه و عذاب اخروی با استناد به منابع دینی پرداخته می‌شود؛ ۲. تکالیف خانگی مربوط.

جلسه بیستم (پیشگیری از عود): ۱. تأکید بر ادامه سبک زندگی اسلامی (خواب، تعزیه و تحرک صحیح)؛ ۲. رویارویی و جلوگیری از پاسخ را بخشی از زندگی قرار دادن؛ ۳. نگرش مثبت به آینده بر اساس خودبنده، خدابنده و آخرت‌پنداres اصلاح شده؛ ۴. تعیین جلسات پیگیری.

یافته‌های پژوهش

مراجع اول، مرد ۲۹ ساله‌ای بود که از حدود ۵ سال پیش به بیماری وسوسات-بیاختیاری مبتلا شده بود و دارای وسوسات‌های فکری آسیب، آلدگی، مذهبی، احتکار، متفرقه، جسمی و وسوسات‌های عملی شستشو، وارسی و متفرقه بود. در این مراجع، وسوسات‌های عملی شدت بیشتری داشت. در سیر درمان، حدود جلسه هشتم، که بیشتر روی موضوعاتی مثل پذیرش وسوسات برای کاهش احساس گناه مرضی، آگاهسازی فرد نسبت به معناده‌های مذهبی-اخلاقی، در چرخه وسوسات و بررسی فکر منطقی از منظر منابع دینی کار شده بود، وسوسات‌های فکری مثل وسوسات مذهبی، آسیب و متفرقه نسبت به وسوسات‌های عملی کاهش محسوسی داشت. به طوری که در حدود جلسه شانزدهم، که غالب وسوسات‌های عملی کاهش پیدا کرد، وسوسات‌های فکری تقریباً به طور کامل از بین رفته و نیازی برای کار روی آنها نبود.

مراجع دوم؛ مرد، ۳۱ ساله، معلم و دارای مدرک لیسانس که از حدود ۳ سال پیش به وسوسات مبتلا شده بود و دارای وسوسات‌های فکری آسیب، آلدگی، احتکار، مذهبی، تقارن، وسوسات جسمی، متفرقه و وسوسات‌های عملی شستشو، وارسی، آداب تکرار، احتکار و متفرقه بود. در این مراجع، وسوسات‌های فکری، بخصوص وسوسات آسیب شدت بیشتری داشت. در حدود جلسه دهم، با کار روی پذیرش وسوسات، بررسی چرخه وسوسات با نگاه مذهبی-اخلاقی و ملاک‌های فکر منطقی از منظر منابع دینی، وسوسات‌های فکری مثل آلدگی، مذهبی و متفرقه کاهش محسوسی پیدا کرد. جلسه چهاردهم، وسوسات‌های عملی از بین رفت و جلسات باقیمانده روی وسوسات‌های فکری شامل آسیب، تقارن و احتکار کار شد. جلسه بیستم، علاوه بر کاهش شدت وسوسات (نمودار ۱)، تقریباً تمام خردمهقیاس‌های هر دو مراجع کاهش محسوس نشان داد.

منابع

- آبرامویتز، جاناتان، ۱۳۹۲، چیرگی بر اختلال وسوسی-اجباری در ۱۰ گام، ترجمه فاطمه قدیری، تهران، ارجمند.
- آردن، جان و دانیل دالکورسو، ۱۳۹۴، کتاب کار درمان وسوس، ترجمه مسعود جان بزرگی و مژگان آگاه‌هریس، تهران، ارجمند.
- آکچکیان، شهلا و همکاران، ۱۳۸۹، «تأثیر روان‌درمانی مذهبی بر عالم وسوس و عالم همبودی در بیماران وسوسی با محتواهای مذهبی»، مجله دانشکده پژوهشی اصفهان، ش ۱۱۴، ص ۸۰۱-۸۱۱.
- آمدی، عبدالواحد بن محمد، ۱۳۶۶، *تصنیف غررالحكم و دررالکلم*، قم، دفتر تبلیغات.
- استکتی، گیل و تریزا پیگت، ۱۳۸۹، *اختلال وسوس*، ترجمه حبیب‌الله قاسم‌زاده، چ دوم، تهران، ارجمند.
- انجمن روان‌پژوهشی آمریکا، ۱۳۹۳، *راهنمای تشخیصی و آماری اختلالات روانی*، ترجمه یحیی سید‌محمدی، چ سوم، تهران، روان.
- بیان‌زاده، سیداکبر و همکاران، ۱۳۸۳، «بررسی اثربخشی درمان شناختی - رفتاری مذهبی فرهنگی در بهبود مبتلایان به اختلال وسوسی بی‌اختیاری»، مجله دانشگاه علوم پژوهشی ایران، سال یازدهم، ش ۴۴، ص ۹۱۳-۹۲۴.
- جان‌بزرگی، مسعود و سپیده راجزی اصفهانی، ۱۳۹۰، «گروه‌درمانی چند بعدی اختلال وسوسی-اجباری»، *روان‌پژوهشی* و *روان‌شناسی* بالینی ایران، سال هفدهم، ش ۴، ص ۲۸۹-۲۹۶.
- جان‌بزرگی، مسعود و سید‌محمد غروی‌راد، ۱۳۹۴، *نظریه‌های نوین روان‌درمان‌گری و مشاوره: اصول، فنون و مطابقت‌های فرهنگی*، قم، پژوهشگاه حوزه و دانشگاه.
- حدادی کوهسار، علی‌اکبر و یاقوت غباری‌بناب، ۱۳۹۱، «رابطه تصور فرد از خدا با رفتارهای وسوسی در دانشجویان»، *علوم رفتاری*، دوره ششم، ش ۱، ص ۱۱-۱۶.
- دادفر، مریم و همکاران، ۱۳۸۰، «شیوع عالیم وسوس - اجباری»، *اندیشه و رفتار*، جلد ۷، ش ۱ و ۲، ص ۲۷-۳۲.
- راجزی اصفهانی، سپیده و همکاران، ۱۳۹۰، «پایانی و روایی نسخه فارسی مقیاس وسوسی-اجباری بیل‌براؤن»، *روان‌پژوهشی* و *روان‌شناسی* بالینی ایران، سال هفدهم، ش ۴، ص ۲۹۷-۳۰۳.
- رمضانی فرانی، عباس و محبوبه دادفر، ۱۳۸۴، «معرفی یک مداخله شناختی - رفتاری دینی در درمان اختلال وسوس»، *تقد و نظر*، ش ۳۷ و ۳۸، ص ۳۳۸-۳۴۸.
- садوک، ویرجینیا و بنجامین سادوک، ۱۳۹۳، *خلاصه روان‌پژوهشی*، ترجمه مهدی گنجی، تهران، ساوالان.
- صدرالمتألهین، ۱۳۶۶، *شرح اصول الکافی*، تهران، وزارت فرهنگ و آموزش عالی، مؤسسه مطالعات و تحقیقات فرهنگی.
- فتقی، لادن، ۱۳۷۶، «کاربرد شناخت - رفتار درمانی در درمان بیماران مبتلا به وسوس فکری - عملی مقاوم به درمان (گزارش موردي)»، *روان‌پژوهشی* و *روان‌شناسی* بالینی ایران، دوره سوم، ش ۱ و ۲، ص ۵۲-۶۰.
- کفعی، ابراهیم بن علی، ۱۴۲۳، *المصباح الكفعمی*، قم، مجین.

رفتاری فقط در درمان وسوس مذهبی - اخلاقی به آن پرداخته و در خرده‌مقیاس‌های دیگر OCD، به آن توجه‌ای نکرده است.

لازم به یادآوری است که این الگوی مذهبی، علاوه بر کاهش شدت وسوس که سؤال تحقیق بود، تقریباً تمام خرده‌مقیاس‌های فکری و عملی هر دو مراجع را نیز به طور محسوس کاهش داد. این کاهش، در شدت و نشانه‌های وسوس، می‌تواند نقش مهم معناده‌های مذهبی - اخلاقی و احساس گناه افراطی را در تمام نشانه‌های OCD برساند. البته تأیید آن، به تحقیقات با نمونه‌های بیشتر و مقایسه با گروه کنترل نیاز دارد.

این پژوهش، با محدودیت‌های مطالعات موردنی از جمله عدم تعمیم‌پذیری و فقدان اعتبار درونی برای مطالعه روابط علی روبرو است. انجام پژوهش در حد وسیع‌تر و به شکل گروهی و همچنین در مقایسه با سایر درمان‌ها در شرایط کنترل شده، می‌تواند ارزش اثربخشی آن را برجسته کند.

- Kring, AM, et al, 2012, *Abnormal Psychology*, 10th Edition, Publisher: John Wiley and Sons.
- Lawrence, R. T, 1997, Measuring the Image of God: The God image inventory and the God image scales, *Journal of Psychology and Theology*, v. 25(2), p. 214-226.
- Leslie J, et al, 2001, God images and self-worth among adolescents in Scotland, Mental Health, *Religion & Culture*, v. 4, p. 103-108.
- Nelson, E. A, et al, 2006, Scrupulosity in patients with obsessive-compulsive disorder: Relationship to clinical and cognitive phenomena, *Journal of Anxiety Disorders*, v. 20, N. 8, p. 1071-1086.
- Olatunji, Bunmi O, et al, 2007, Scrupulosity and obsessive-compulsive symptoms: Confirmatory factor analysis and validity of the Penn Inventory of Scrupulosity, *Journal of Anxiety Disorders*, v. 21, p. 771-787.
- Pargament, kenneth, 2007, *Spiritually Integrated Psychotherapy, Understanding and addressing the sacred*, New York, Guilford.
- Ryan, juanita R, 2008, *Seeing God in New Ways: Recovery from Distorted Images of God*, The National Association for Christian Recovery.
- Shapiro, L. J, & Stewart ES, 2011, Pathological guilt: a persistent yet overlooked treatment factor in obsessive-compulsive disorder, *Ann Clin Psychiatry*, p. 63-70.
- Silton ,Nava R, et al, 2013, Beliefs About God and Mental Health Among American Adults, *Journal of Religion and Health*, 10.1007/s10943-013-9712-3.
- Verhagen P J, et al, 2010, *Religion and Psychiatry: Beyond Boundaries*, John Wiley & Sons Ltd, ISBN: 978-0-470-69471-8.
- Warshovsky, A, 2006, *Scrupulosity, magical thinking and neutralization effectiveness*, ETD Collection for Fordham University, Paper AAI3240066.
- Witzig, T. F, 2005, Obsessional beliefs, religious beliefs, and scrupulosity among fundamental protestant Christians, Dissertation. *Abstracts International*, v. 65, p. 3735.
- میکائیلی، نیلوفر و همکاران، ۱۳۹۰، «نقش مذهب در کاهش وسواس»، *مطالعات اسلام و روان‌شناسی*، ش ۸ ص ۴۸-۲۷.
- ناروئی نصرتی، رحیم و محمود منصور، ۱۳۸۸، «طرح خودیابی اسلامی و درمان وسواس (آلودگی و طهارت و نجاست)»، *روان‌شناسی و دین*، ش ۵، ص ۱۴۵-۱۷۰.
- ویل، دیوید و راب ویلسون، ۱۳۸۵، *وسواس و درمان آن*، ترجمه سیاوش جمالفر، تهران، ارسپاران.
- ویلهلم، سایین و گایل استکتی، ۱۳۹۲، *شناخت درمانی وسواس فکری عملی*، ترجمه نگار اصغری‌پور و همکاران، تهران، سایه سخن.
- هایمن و پدریک، ۱۳۹۲، *رهایی از وسواس*، ترجمه حبیب‌الله قاسم‌زاده، تهران، ارجمند.
- یوسفی، رحیم و همکاران، ۱۳۸۷، «احساس کهتری در بیماران مبتلا به هراس اجتماعی و وسواس-بی اختیاری»، *روان‌شناسی تحولی*، ش ۱۷، ص ۶۳-۷۸.
- Abramowitz, J, et al, 2002, Religious obsessions and compulsions in a non-clinical sample: The Penn Inventory of Scrupulosity (PIOS), *Behavior Research and Therapy*, v. 40, N. 7, p. 825-838.
- Abramowitz, Jonathan S, 2001, Treatment of scrupulous obsessions and compulsions using exposure and response prevention: A case report, *Cognitive and Behavioral Practice*, v. 8(1):79-85.
- _____, 2014, Scrupulosity: A cognitive-behavioral analysis and implications for treatment, *Journal of Obsessive-Compulsive and Related Disorders*, v. 3, p. 140-149.
- Agorastos A, et al, 2012, Religiosity, magical ideation, and paranormal beliefs in anxiety disorders and obsessive-compulsive disorder: a cross-sectional study, *Journal of Nervous and Mental Disease*, v. 200(10), p. 876-884.
- American Psychiatric Association, 2013, *Diagnostic and statistical manual of mental disorders: DSM-5*, 5th ed. Arlington, VA.
- Aslam Muhammad, et al, 2015, Brief culturally adapted cognitive behaviour therapy for obsessive compulsive disorder: A pilot study, *Pak J Med Sci*, v. 31(4), p. 874-879.
- Barlow, et al, 2015, *Abnormal Psychology, An Integrative Approach*, Cengage Learning Stamford, CT 06902.
- Comer, Ronald J, 2015, *Abnormal Psychology*, Worth Publishers.
- Durand V, et al, 2013, *Essentials of Abnormal Psychology, Sixth Edition*, Publisher: Jon- David Hague. Wadsworth, Cengage Learning.
- Grant , Jon E, 2014, *Obsessive-Compulsive Disorder, The new england journal of medicine*, p. 646-653.
- Huppert, J.D, & Siev, J, 2010, Treating Scrupulosity in Religious Individuals Using Cognitive-Behavioral Therapy, *Cognitive and Behavioral Practice*, v. 17, p. 382-392.
- Inozu, M, et al, 2012, Scrupulosity in Islam: A comparison of highly religious Turkish and Canadian samples, *Behaviour Therapy*, v. 43, N. 1, p. 190-202.
- Kaviani, S, et al, 2015, The Relationship between Scrupulosity, Obsessive-Compulsive Disorder and Its Related Cognitive Styles, *Clinical Psychology*, v. 3, N. 1, p. 47-60.